

ת"פ 45571/09/14 - מדינת ישראל נגד כפיר בן אריה

בית משפט השלום בנתניה

11 מאי 2017

ת"פ 45571-09-14 מדינת ישראל נ' בן אריה

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
כפיר בן אריה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצובר

הנאשם ובא כוחו עו"ד אודי עמר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע, בתום ניהול משפט הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של היזק לרכוש בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

בהתאם לעובדות שנקבעו בהכרעת הדין, הנאשם ונ א (להלן: "**המתלוננת**") התגוררו בשכנות בכפר *** בתאריך 17.9.14, בשעה 18:10 או בסמוך לכך, ברחוב *** בכפר *** , לאחר שהנאשם הבחין במתלוננת ובילדיה הולכים ולצדם כלב לא קשור, תקף הנאשם את המתלוננת ואת ילדיה, בכך שנטל לידי פח מחזור והכה באמצעותו במתלוננת, בבנה בן ה - 3 ובעגלה, בה הייתה אותה עת בתה בת ה - 3 חודשים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת ולילדיה חבלות של ממש בדמות שריטה ואדמומית בזרוע יד ימין של המתלוננת, שריטה בידו השמאלית ובבטנו של הילד ונפיחות ואדמומיות בראשה של התינוקת בת ה - 3

עמוד 1

חודשים.

בסמוך לאחר המתואר לעיל, גרם הנאשם נזק במזיד לרכוש, כשהטיח את פח המחזור בגדר, אשר התעקמה ונשברה.

2. טרם מתן גזר הדין נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השרות. מחוות דעת הממונה על עבודות השרות מתאריך 24.4.17 עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שרות והביע הסכמתו לביצוע עבודות כאמור.

תמצית טיעוני הצדדים-

3. ב"כ המאשימה טענה כי עסקין במקרה שלא ניתן להמעיט בחומרתו, נוכח העובדה שהתקיפה כוונה, בין היתר, כלפי קטינים, ובשים לב לחבלות שנגרמו לפעוט ולתינוקת. עסקין בהתנהלות בריונית ואלימה מצדו של הנאשם ואך בנס לא נגרמו נזקים קשים יותר. לשיטת המאשימה, נוכח גילו ועברו הנקי של הנאשם, יש לגזור עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שרות, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו את גילו של הנאשם, את היותו נטול עבר פלילי ואת העובדה שמאז ביצוע העבירות נושא תיק זה לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, באופן המצביע על כך שהמעשה שבנדון אינו מאפיין את התנהלות הנאשם דרך קבע. כן הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר נסקרו בתסקיר שרות המבחן שהוגש בעניינו בשלב הראשון של ההליך. עוד נטען, כי הפגיעות שנגרמו בפועל ממעשי הנאשם היו שטחיות וכי אין מדובר במעשה המאופיין בתכנון מוקדם. בנוסף, גרס הסנגור כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שאף שבחר לנהל משפט הוכחות, הרי שהודה בחלק ניכר מן העובדות שיוחסו לו בכתב האישום. לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות. הסנגור ביקש מבית המשפט להסתפק במקרה זה בענישה הצופה פני עתיד והפנה לפסיקה בעניין האמור.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

5. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

6. ערך חברתי משמעותי המוגן בעבירה נושא תיק זה הנו הצורך לספק לכל אדם הגנה מפני תקיפה אלימה, העלולה לסכן את בריאותו, להפר את שלוות נפשו ולערער את תחושת הביטחון שלו. ערך נוסף

כרוך בהגנה על הרכוש ועל הקניין.

מעשיו של הנאשם פגעו באופן משמעותי בערכים החברתיים המוגנים. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, פעל הנאשם במהלך האירוע בצורה אגרסיבית, תוך הפעלת אלימות משתלחת ונטולת רסן, מבלי שהייתה כל הצדקה עניינית לפעולותיו. נסיבה ייחודית לחומרה יש לראות בכך שהנאשם לא היסס להכות את עגלת התינוקת באמצעות פח מחזור בגובה מטר, באופן שעלול היה לגרום לפגיעה מהותית הן בתינוקת והן באחיה הפעוט, אשר עמד בצמוד לעגלה. מעבר לנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירה, במקרה דנן גרמו מעשיו של הנאשם לשריטה ולאדמומית בזרוע יד ימין של המתלוננת, לשריטה בידו השמאלית ובבטנו של הילד בן ה- 3 ולנפיחות ואדמומיות בראשה של התינוקת בת ה- 3 חודשים. עוד אוסיף בהקשר זה, כי התנהגות הנאשם גרמה לפעוט לבהלה ולבכי וכי התינוקת הושארה במיון של בית החולים "לניאדו" מספר שעות לצורך בדיקה והשגחה.

ויודגש - לא הייתה כל הצדקה למעשהו האלים והמסוכן של הנאשם כלפי המתלוננים. אף שכלבה של המתלוננת לא היה קשור בעת האירוע, אין חולק כי הכלב לא תקף פיזית את הנאשם אלא אך נבח עליו, והתרחק ברגע שראה את הנאשם יורד מאופניו כשצינור בידיו. המתלוננת לא התגרתה בנאשם עובר לאירוע. הכאת עגלה התינוקת באמצעות פח המחזור, לא הייתה דרושה אם כן למטרה כלשהי ונבעה אך מכעס ומתסכול של הנאשם ומרצונו להיפרע מן המתלוננת על שהלכה עם כלבה בלתי קשור. התופעה של הדרדרות לאלימות משתלחת, לרבות באמצעות חפצים שונים, כדרך לפתרון סכסוכים בין אזרחים, הנה תופעה שיש לעקור מן השורש, ושומה על מתחם העונש ההולם לשקף את פגיעתה הקשה באינטרס הציבורי. הדברים יפים בדרך של קל וחומר, עת עסקינן באלימות באמצעות חפץ, המופנית כלפי תינוקות או פעוטות רכים בשנים.

לא למותר לציין, כי זעמו של הנאשם לא פסק אף לאחר הכאת עגלת התינוקת והוא פנה להכות בגדר הסמוכה באמצעות הפח, באופן שגרם לעיקום ולשבר בגדר.

לקולא אציין, כי אין מדובר במעשה עבירה, לו קדם תכנון מוקדם, אלא בתגובה נמהרת ואלימה של הנאשם לסיטואציה שנקרתה בדרכו.

7. הפסיקה הנוגעת לענישה בגין העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הנה רבה ומגוונת וברי כי בסופו של יום ייקבע מתחם העונש ההולם בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו. אבהיר בהקשר זה, כי עובדותיו של המקרה דנן ייחודיות, הן בהיבט של מגננון הביצוע ובעיקר בהיבט של הפניית האלימות כלפי עגלת תינוק, בה שהתה אותה עת תינוקת ולידה אחיה הפעוט.

עיינתי אף בפסקי הדין שהוגשו מטעם ההגנה, בהם נגזרו עונשים צופים פני עתיד על נאשמים שהורשעו בעבירה נשוא הדין. עם זאת, אציין כי אף אחד מפסקי הדין הללו איננו מתייחס לתקיפה חבלנית באמצעות חפץ, אשר הופנתה כלפי קטינים. יתרה מזאת, דובר באותם מקרים בנאשמים אשר הודו בפתח ההליך, ללא ניהול הוכחות, ואף הופנו לקבלת תסקיר שרות המבחן, עובדה שנזקפה לזכותם באופן מהותי ע"י בית המשפט שדן בעניינם.

הענישה הנוגעת לעבירה של היזק לרכוש בזדון, בנסיבות המקרה דנן, כרוכה ככלל בענישה הצופה פני עתיד, לצד ענישה כלכלית.

8. העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות, מבחינה עניינית, אירוע אחד, ולפיכך ייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, בהתאם לאמור בסעיף 40(א) לחוק, ובהתחשב במהות כלל העבירות, במספרן ובמידת פגיעתן המצטברת בערכים המוגנים.

9. לאחר שנתתי דעתי לפסיקה, ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים אלו, סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים נשוא כתב האישום נע בין חודשי מאסר ספורים, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שרות, לבין 12 חודשי מאסר, לצד עונש של מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

10. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

11. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40(א) לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

א. הנאשם רווק כבן 65, נטול עבר פלילי, דבר המלמד כי המעשים נשוא תיק זה אינם מאפיינים את התנהלותו דרך קבע. מתסקיר שרות המבחן, אשר הוגש בשעתו בעניינו של הנאשם, ניתן ללמוד כי הנאשם עוסק בחקלאות בפרדס המשפחתי וכן עובד במרכז להזנת פרות לשביעות רצון מעסיקו. הנאשם בעל תעודת בגרות ותואר ראשון במדעי החקלאות. הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע, מטבע הדברים, בנאשם. לצד זאת יצוין, כי שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קשיים חברתיים בולטים ובעל יכולת מצומצמת להתמודד עם סיטואציות חברתיות. הנאשם מתקשה לראות את צרכי האחר, ממוקד בעצמו ובצרכיו, בעל קווי חשיבה נוקשים, ובמקרים בהם חש עצמו נפגע לעיתים נותן לגיטימציה להתנהגות אלימה כאמצעי לפתרון הקונפליקט.

ב. מאז ביצוע העבירות מושא התיק דנן חלפו כשנתיים וחצי, מבלי שנפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

ג. הנאשם הורשע בעבירות בתום ניהול משפט הוכחות. ניהול המשפט לא יזקף לחובתו של הנאשם, כאמור בסעיף 40(א)6 לחוק, ברם הנאשם אינו זכאי ליהנות מן ההקלה בדין, הניתנת כעניין שבשגרה, לנאשמים אשר נוטלים אחריות על מעשיהם, מודים במיוחס להם וחוסכים מן הזמן השיפוטי ומזמנם של עדי התביעה.

ד. לאורך ניהול המשפט, לרבות בישיבת הטיעונים לעונש, יחסו של הנאשם כלפי המתלוננת וילדיה הפעוטים היה טעון רגשית ומאופיין בכעס ניכר, חרף חלוף הזמן ועזיבת המתלוננת את היישוב. לא נראה היה כי הנאשם ניחם בצורה כנה על מעשיו, מפנים את הפסול שדבק בהם או

מודע לסיכון שהיה גלום בהם כלפי התינוקת ואחיה הפעוט.

ה. הנאשם היה עצור בגין התיק שבנדון למשך 4 ימים.

12. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות, יבצע הנאשם את עבודות השרות ב"שוויים" עמותה לשיקום תעסוקתי בכתובת: רח' המסגר 43 נתניה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 11.6.17 בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השרות, ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז ברמלה.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם על אחת העבירות בהן הורשע או על כל עבירה הכוללת בחובה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם.

ג. אני מורה לנאשם לפצות את המתלוננת (עדת תביעה מספר 1) בסכום של 1000 ₪. לבקשת הנאשם, יקוזז סכום הפיצוי מהפיקדון שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 45593-09-14. היתרה תושב למפקיד בכפוף להוראת כל דין או להוראה משפטית מחייבת אחרת.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מנהלי עבודות שירות תגרור אחריה הפסקת עבודות השרות וריצוי העונש במאסר ממש.

העתק פסק הדין יישלח לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ז, 11/05/2017 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

